

Banka Gabriella: Délvidéki imádságok

Egy mondat a szeretetről *Illyés Gyula: Egy mondat a zsarnokságról című versére*

Hol szeretet van, ott nincs zsarnokság.

Ott látni kezd a lelki vakság, ott könnyű lesz a bírhatatlan, Isten ébred halhatatlan.

Szelídülni kezd a vadság, nem pirul az ártatlanság, mert léte természetes.

Szépsége fény és derű.

Ahol szeretet van ott szeretet van a dalban,

a hangban, a szívben, mely oszthatatlan, mégis mindenki vehet belőle.

Hol szeretet van, ott nem csálnak tőrbe, angyalok járnak körbe-körbe, bátran nézhetsz a jövőbe, mert aki vár rád, változatlan.

Hol szeretet van, ott életed van.

Nemcsak az égben, már itt a földön tiéd a mennyek ölelése.

A panasznak nincsen élete, mert ahol szeretet van, ott nincsen rabság, hol szeretet van, van szabadság.

Hajlobbantó langyos szellő, világmentésben főszereplő.

Mindnyájunknak lelki társa, hiábavalóságunk megváltása, kétségbe hullásunk hő egésze,

Égi Atyánk igaz éke.

Osztályrészünk nekünk adva, van kenyerünk, Isten adta.

Hol szeretet van, ott szeretet van, nemcsak a mában, az Úrvacsorában, ott szeretet van az ebédben, a sokban, a kevésben, ott szeretet van a jövőben, a szülőben, akin át tudhatod magad, ahol szeretet van, ott körültekintve jár az akarat.

Ahol szeretet ébred, ott sorvadni kezd a kapzsiság, s a féltékenység, mint a vulkán, kialszik, és elveszik a tudatos ármány.

Hol szeretet van, ott híd a szivárvány.

Ott a kormányt simogatni tudó kezek tartják, és sírni tudó szemek néznek a jövőbe, és fontos, hogy te is éljél még jövőre, mert, ha benned szeretet van, általad is szépül a világ, hol megmutathatod, ki vagy, s mi végre tart a kegyelem.

Nagyon figyelj, nincs még vége!

Hol szeretet van, az most van.

Felébredhetsz a mostban.

Hagyd abba izzadt álmod, mert ahol szeretet van, az ébrenlét.

Sohasem volt itt más a tét.

Ahol szeretet van, ott benne van mindenben.

Az intelemben, a fegyelemben, minden igenben s nemben, mert ahol szeretet van, hiába nyüszítsz halálra verten, nem pusztulhatsz el szeretetlen, mert ott van minden ébredésben.

A tűzben, ha lobban, minden érted ért pofonban, a betegségben, a lázban, minden leomló házban.

Véget ért táncban, múltó életben, újban, régiben, a vetésre hulló hóban, minden hozzád érkező szóban.

„Kutyád leheletében, amint virraszt az éjben.”

Hol szeretet van, ott sok a „véletlen”.

Életlen késben, éles ollóban, viszonzatlan vágásban, kérdésben, kívánságban, elfojtott szitokban, sokfajta titokban.

Hol szeretet van, ott minden változik,

Mert él, remél s küzdve imádkozik.

Ahol szeretet van, mindenben ott van, mert áthat, beszivárog, szelíden hat, és nincsen ellenszere.

Bár egyedül van, s a világ ellene, a szeretet a bátrak fegyvere.

Ott zsarnokság van, hol csak emberre néz az ember, de Rád tekintve, bokáig ér a tenger.

Ahol szeretet van, ott kész a bocsánat.

Égi üzenet, régi hír a mának.

Beteg alvásunk, lázálmos életünk, gyógyítva ébresztő igékből élhetünk.

Tűnik a kór, hogy Istent feledve, gyökértelen emlékekbe botlunk, s jövendő újban, hol gyógyul ez a góc, a zsarnokság divatja múlt bohóc.